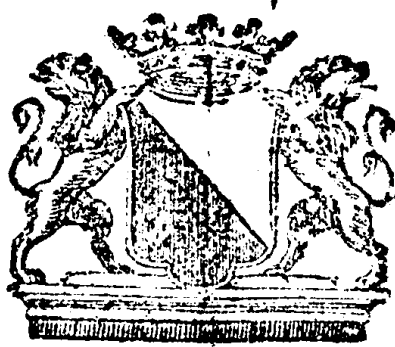

UTRECHTSCH E

C O U R A N T.

VRIJDAG

DEN 1. FEBRUARIJ.

I T A L I E.

ROME den 17. Januarij.

De aanvang van het nieuwe jaar heeft zich alhier alleen door zeer ongezond weder onderscheiden; eene groote sterfte en vele ziekten zijn daardoor veroorzaakt. In het voorgaande jaar is de bevolking met 2200 zielen verminderd, en dit jaar levert geen beter vooruitzicht op. Vele vreemdelingen komen en gaan, en ofschoon de meeste naar Napels reizen, zoo veroorzaakt dit doortrekken groote levendigheid en eenige welvaart. Kooplieden en kunstenaars klagen echter zeer. — In Napels is het groot getal vreemdelingen vermeerderd door de aankomst van den Koning van Griekenland, van den kroonprins van Beieren, den prins August van Pruisen en den generaal Sebastiani. — De napelsche minister, graaf Ludolf, en de beiersche gezant, graaf Spaur, zijn alhier aangekomen. Volgens geruchten, zou de zending van eerstgemelden gezant betrekking hebben op het huwelijk van den groot-hertog van Toskanen met de prinses Maria van Napels.

— De franche gezant alhier, graaf St. Aulaire, is tot ambassadeur te Weenen benoemd; men zegt, dat hij voor dien post bedankt heeft. Gisteren ontving hij eenen koerier, waarop hij dezen nacht naar Parijs is vertrokken.

— Uit Malta heeft men berichten tot den 14. December, nopens de verschillen te Tripoli. Inwendig en uitwendig hebben aldaar oneenigheden plaats. Terwijl de Bey met eene oproerige partij in de stad, welke hem genoodzaakt heeft de stad te moeten ontruimen, nog strijdende is, zijn 2 engelsche fregatten voor de stad verschenen om schadevergoeding voor de Engelse kooplieden te vorderen, of de stad te bombarderen. De Bey beleeft zijne stad aan de landzijde, en heeft den Engelsen beloofd, dat hij de gevorderde som zal betalen, zoodra hij meester van de stad zal zijn. Men meende, dat de stad zich spoedig zoude moeten overgeven.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 19. Januarij.

Heden is een franche gezantschaps-secretaris als koerier naar Parijs, een oostenrijksche kabinets-koerier naar Berlijn, en een russische koerier naar Petersburg gezonden.

— De oostenrijksche handelsbrik *Pericles*, kapitein Boscovich, die den 13. Januarij te Trieste is aangekomen, heeft op den 8. Januarij het naar Griekenland bestemde konvooi met beiersche troepen op zee ontmoet. Het zette deszelfs vaart met eenen zwakken westenwind voort.

— Uit Semlin wordt geschreven, dat de Egyptenaren op Smirna voortrukken, ten einde, bij verder voortdringen, door hunne vloot ondersteund te kunnen worden. Eenige brieven laten *Ibrahim*-Pacha reeds in Smirna aankomen, en voegen er bij, dat hij van daar den Hellespont wil naderen, en zijne vloot zal gebruiken, om zijne troepen naar Europa over te brengen, en Konstantinopel aan te tasten. Deze berichten zijn waarschijnlijk te voorbarig en willen de gebeurtenissen vooruitloopen. Officieel is ten minste er niets van bekend. (Van meer dan eene zijde is het bericht ontvangen, dat *Ibrahim* een korps naar Smirna heeft afgevaardigd, om deze belangrijke handelstad te bemagtigen. Indien hij er aanhang heeft, zou deze onderneming hem kunnen gelukken, en veel voordeel verschaffen, alzo hij aldaar vele levensmiddelen zal vinden, en hem het noodige gemakkelijk kan aangevoerd worden. Dat hij aldaar aanhang heeft of zal vinden, is wel waarschijnlijk, dewijl de partij der Janitsaren tegen den Sultan en tegen het turksche bestuur is. Intusschen weet men, dat te Smirna steeds russische, oostenrijksche en andere oorlogschepen liggen, welke, ingeval Rusland zich tegen Egypte verklaart, *Ibrahim* veel nadeel kunnen veroorzaken, en hem zouden bevelen naar Europa over te steken. Weldra zullen wij vernemen, wat *Ibrahim*, na zijne overwinning bij Konia, heeft ondernomen. Dat Rusland de Porte zal helpen, is allerwaarschijnlijkst, en wordt ook uit onderscheidene streken gemeld. Uit Frankfort deelt men, onder anderen, het volgende bericht uit Odesa van den 31. December mede: „De admiraal *Greigh* heeft orders ontvangen, om eene vloot op de Zwarte Zee te zenden; dezelve zal uit 36 zeilen bestaan en 12,000 man aan boord hebben. Men meent, dat de bestemming van eene zoo groote en zoo kostbare expeditie is, om *Mehemed-Ali* tegenstand te bieden, en dat, in dit geval, de andere Mogendheden hiermede genoegen zullen nemen.”) — Ons publiek houdt zich bij uitsluiting met de oosterse zaken bezig, en vreest, dat dezelve tot groote twisten zullen voeren. (Deze vrees is ongegrond wanneer Rusland met overeenstemming van de andere Mogendheden handelt, gelijk in even aangehaald bericht uit Odesa zou blijken, en door het slot van dit artikel eenigzins schijnt bevestigd te worden.) Intusschen gaat de russische regering zeer lofsaai te werk, om, zonder eigene inzichten, Europa voor grotere heroeringen te bewaren, en hare tot beden gevolgde grondstellingen opregt na te komen. De hulp aan de Porte te verleenen is een zekere waarborg tot behoud van den vrede, en ter vereffening van alle bestaande verschillen zoo wel in het Oosten, als in het Westen van dit werelddeel.

— Uit Semlin schrijft men van den 9. Januarij, dat een buitenlandse koerier, die in de laatste dagen van November van Konstantinopel over Nisfa, Alexinatz, Razsani en Perakin is gekomen, de drie laatste marktvlekken en derzelver districten in vollen opstand heeft gevonden, wel niet tegen de Porte, maar tegen de Albanezen, welke sedert het vertrek van den Grootvisier alle menschelijkheid hebben afgelegd en zich allerhande gruwelen en afzetterijen veroorloven. Ook het district van Kruschevatz was in vollen opstand tegen hunne onderdrukkers. Voorts wordt in dit bericht een zwart tafereel opgehangen van de knevelarijen, afperfsingen en mishandelingen die de inwoners van wege de Albaneesche soldaten en de Turksche ambtenaren hebben te lijden. Deze opstand maakt den toestand van het turksche rijk nog hagchelijker.

WEENEN den 22. Januarij.

Uit Odesa heeft men tijding van den 8. Januarij, volgens welke, de berichten, als of te Sebastopol met spoed eene russische vloot gereed wordt gemaakt, nog onzeker waren. Men ziet dus de bevestiging van het bericht te gemoet, dat Rusland de Porte hulp zal zenden. Volgens de tijdingen uit Konstantinopel, was dit buiten twijfel, ten minste de Turken rekenden op buitenlandse hulp.

— De Oostenrijksche-Beobachter deelt de volgende berichten mede uit Konstantinopel, van den 8. Januarij:

„Sedert de nederlaag van het turksche leger bij Konia, zijn er geene berichten van aangelang uit Klein-Azie ontvangen. Men weet dus niets met zekerheid van de bewegingen, die *Ibrahim*-Pacha gemaakt heeft.

„Den 2. Januarij is er bij den Seraskier eene groote raadsvergadering gehouden, welke de Sultan heeft geprefideerd. De zaak van oorlog en vrede is er behandeld, en met eenparigheid van stemmen is er besloten, dat, op aannemelijke voorwaarden, de Ferfa of ban-vloek, die in het voorgaande jaar door den Mufsi, tegen *Ahmed-Ali* en zijnen zoon *Ibrahim* is uitgevaardigd, zal worden ingetrokken. Als eerste voorwaarde vordert men, dat de Pacha van Egypte zich zal onderwerpen; het bezit van het pachaliek van Syrië, hetwelk de wenschen van *Ahmed-Ali* zijn, kan dan, als eene belooning, plaats hebben. *Hafiz*-Pacha is belast, om deze besluiten aan den Onder-Koning te brengen; hij is met eenen secretaris en eenige andere hooge ambtenaren der Porte naar Alexandria vertrokken.

„De russische generaal *Murawieff*, is ook naar Alexandria gezeld, met eene zending van wege den Keizer van Rusland; en van wege Oostenrijk zijn er depeches naar Egypte afgezonden. Men twijfelt niet of deze pogingen zullen in Alexandria van wege Engeland ondersteund worden.

„De voorstellen en de bedreigingen aan *Mehemed-Ali* gedaan, zijn ook ter kennis gebracht van *Ibrahim*-Pacha. Ten dien einde zijn turksche commissarissen naar het Egyptische hoofdkwartier vertrokken. De russische kolonel *Duhamel*, behoorende tot het gevolg van den generaal *Murawieff*, vergezelt hen derwaarts. Alles doet dus denken, dat er spoedig een stilland van wapenen zal worden gesloten. Zulks heeft een goeden indruk op de gemoederen der inwoners gemaakt. De rust, die geen oogenblik is verstoord geworden, wordt door een goed vertrouwen op de toekomst bevestigd. Elk houdt zich met zijne gewone werkzaamheden bezig, en men is voor geen oproer bevreesd.”

— Uit Belgrado wordt van den 15. Januarij, het volgende geschreven: „De gebeurtenissen in de vier Servische districten schijnen van ernstiger gevolgen te zijn, dan men aanvankelijk dacht; men vreest voor wederwraak van de zijde der Turken. Geheel Servie heeft deswege plotseling een oorlogszuchtig aanzien gekregen. Ieder een zoekt zich te wapenen, om des noods voorzien te zijn. — Men verneemt, dat in Bosnie een bloedige opstand is uitgebroken, en dat de Visier en vele door den Sultan aangestelde overheden reeds onder de doiken der opstandelingen gevallen zijn.”

BERLIJN den 25. Januarij.

In den loop van 1832 zijn in de haven van Dantzig binnengeloopen: 23 Deensche vaartuigen, 19 Zweedsche, 65 Engelsche, 181 Nederlandsche, 5 Fransche, enz., te zamen 633 vaartuigen.

— Het in de Rijn-provincien bestaande genootschap, ter onderlinge verzekering tegen de cholera, telt tegenwoordig 30,000 medeleden. Voor de ingekomene gelden, die op dezen oogenblikke 13000 rijkdaalders bedragen, zijn staatschulden gekocht. Ingeval van het ophouden der ziekte, zullen deze penningen tot het vestigen van een gesticht tot het algemeen nut worden aangewend.

— Uit Petersburg heeft men van den 3. dezer, de volgende berichten:

— Den 6. December is in het slot Serben, in Liffand, de eigenaar overleden, een klein-zoon van den in den turkschen oorlog van *Katharina II* beroemden generaal *Welman*. Volgens zijne begeerte, is hij onder de kanonnen begraven, welke die vorstin aan zijnen grootvader vereerd heeft.

— In vele streken van Liffand hebben zich in November duizenden zoogenaamde Hakenvinken of Finnische Papegaaijen vertoond, die men er sedert 4 jaren niet gezien heeft.

FRANKFORT den 27. Januarij.

Te Alacbing, bij Munchen, heeft den 22. dezer, een tweegevecht of duël plaats gehad tusschen den jongen baron van *Resling*, kadet bij het 11te regiment kurassiers, en eenen student uit Walachije, *Rolla* genaamd. De eerstgemelde is door den kogel in het hart getroffen en weinige uren daarna overleden.

— Z. M. de Koning *Otto van Griekenland* is den 3. Januarij met zijnen broeder den kroonprins van Beieren, te Napels aangekomen, heeft aldaar van wege het hof vele vriendschap genoten en zou zich nu naar Brindisi begeben.

— Uit Chambury (Savoie) schrijft men van den 6. dezer, het volgende:

„Alhier is alles nog op den voet van oorlog; wij hebben nog 3500 man bezetting, even als in Januarij 1831. Drie duizend man liggen in de omlreken, als te Annecy, Esillon, Thonon, enz. Daarenboven zijn in Savoie 800 man Koninklijke karabiniers of gendarmen, om de politie te onderhouden.”

— In Munchen telt men 1684 studenten, waaronder 188 buitenlanders, 361 Theologen, 502 Juristen, 371 die in de geneeskunde en 352 die in de filosofie studeren.

F R A N K R I J K.

PARIJS den 27. Januarij.

De weigering van den Keizer van Rusland, om den maarschalk *Maison* als gezant van Frankrijk, en om sir *Stratford-Canning* als gezant van Engeland te ontvangen, veroorzaakt alhier eenige ontevredenheid. Als redenen voor de weigering om den maarschalk *Maison* te ontvangen, voert men aan, het gedrag van dezenten opzichte van *Karel X*, in de zending naar Cherbourg. *De Temps* zegt: „Men ziet dat Keizer *Nicolaas* de liberale Mogendheden niet ontziet. Hij verwerpt 2 ambassadeurs, zonder meer omflag te maken, dan wanneer het de goedkeuring of weigering van het benoemen van eenen consul betrof.”

— Men verneemt, dat de generaal *Guilleminot* met eene buitengewone zending naar Konstantinopel belast is. De vloot, die te Toulon wordt gereed gemaakt, schijnt naar de Levant bestemd. De admiraal *Roussin*, die naar Konstantinopel is vertrokken, zal het bevel over die vloot voeren.

— Gisteren is er weder een koerier uit Wenen aan het ministerie van buitenlandse zaken aangekomen, waarop er eene zamenkomst tusschen onzen Buitenminister de Brughe en de ministers van Oostenrijk en Engeland heeft plaats gehad. Na deze conferentie heeft de minister zich naar den Koning begeven, en is er een koerier naar Londen gezonden.

— Het oudste lid der Kamer der Afgevaardigden, de heer *Duchatel*, en de generaal *Sz. Cyr Nugues*, chef van den algemeenen staf van het Noorderleger, zijn tot pairs benoemd.

— Uit Madrid heeft men van den 17. Januarij een bericht, dat de opstand in de omstreken van Leon blijft voortduren. Te Valladolid hebben ook onlusten plaats gehad, waarop 4 monniken zijn gevat.

— Onder de leden van de tegenwoordige kamer van afgevaardigden bevindt zich slechts nog de heer *Dumau*, die lid van de conventie is geweest, welke *Lodewyk XVI* heeft vermoord; doch hij heeft tegen den moord gestemd, en is daarom toenmaals ook gebannen. Aan de tegenwoordige berandelingen over de viering van den verjaardag, heeft hij geen aandeel genomen, evenmin als de grijze *de Lafayette*, die nevens hem zat, en welke, gelijk bekend is, pogingen heeft aangewend, om *Lodewyk XVI* te redden, wiens deugden en moed hij bewonderde. In 1833 hoort hij echter de lofuitingen nopens die vertoefelijke conventie, en hij zwijgt stil.

— De *Gazette* van den 26. Januarij is zeer vergramd op den heer *de Lafayette*, en zegt, dat hij, die al de wetten, al de constitutien, al de grondstellingen heeft gehouden, op den 23. dezer weder de revolutionaire grondstellingen heeft verdedigd. „De heer *de Lafayette*, zegt zij, heeft begonnen den eed af te leggen op de fransche constitutie en na den eed in de kaatsbaan, heeft hij dezelve geschonden.

„Hij leg den eed van getrouwheid af op de constitutie van 1791, welke de onschendbaarheid des Konings bepaalt, en hij heeft als eijder van *Lodewyk XVI* gediend. — Daarna bezwoer hij het volgende bestuur en in de honderd-jagen ging hij bij de vreemdelingen eenen anderen Vorst vragen.

„In 1820 had hij getrouwheid aan den Koning en het charter gezworen, en hij nam deel aan eene zamenzwering der *Carbonari*, die befoeren hadden, den Koning en het charter te vernietigen.

„In 1830 heeft hij in de kies-collegien den eed van getrouwheid aan den Koning, aan het charter en aan de wetten herinnerd, en op het stadhuis heeft hij het charter verscheurd, en den Koning als vervallen van den troon verklaard.”

— In het dagblad *le Lynx* leest men het volgende artikel:

„De roovers en de Burger-Koning.

„Past op uwe zakken! is eene algemeene waarschuwing in al de steden van het departement du Nord, waar de Burger-Koning is doorgekomen. Men zou zeggen, dat het Koninkrijk (*la royauté*) der baricaden aan het wandelen is, gekortoorde van roovers, en dat het tot gardes heeft genomen die fatsoentijke bevrijde galeiboeven, helden der revolutie, die in de eerste dagen van Augustus 1830 de wacht aan het Palais-Royal betrokken. Eene troep heurzenijders vergezelt den Koning van Julij. De zaak is ontegenzeggelijk waar. De maire van Valenciennes heeft het officieel aldus verklaard: „*Wij meenen onze medeburgers te moeten waarschuwen, dat eene bende roovers, welke den Koning van Parijs schijnt vergezelt te hebben, zich thans in Valenciennes ophoudt.*” Hetwelk met andere woorden wil zeggen: „Wanneer gij de beste der Republieken ziet aankomen, knoopt dan uw jas van boven tot beneden dicht; bergt uw horologie zorgvuldig weg, want de tegenwoordigheid van de beste der Republieken is gevaarlijk voor de zakken. De heer C. . . , municipale raad van Valenciennes, weet er van te spreken, daar zijne horologie en de ketting zijn verdwenen gedurende de aanpak van den maire. Te Cambray hebben de dieven het geld uit de zakken van de officieren gehaald. Men heeft de dieven zelfs in de danszaal bij den Koning gezien. Overal, waar de Koning van Julij is doorgetrokken, was men in vrees; want tot heden, had zoodanige bende nog niet de reizen der Koningen van Frankrijk tot eskorte geïllustreerd.”

E N G E L A N D.

LONDEN den 25. Januarij.

De russische gezant te Parijs, graaf *Pozzo di Borgo*, heeft zich eenige dagen bij den hertog van *Wellington* opgehouden.

— Lord *Exmouth*, de bekende admiraal, die, in 1816, met de Nederlanders, het roofnest Algiers getuchtigd heeft, is eergisteren alhier overleden.

— In den *Courier* van den 25. leest men:

„Wij kunnen onzen lezers niets beslissends mededeelen omtrent de regeling van het Hollandsch-Belgische vraagstuk. Maar wij hebben reden om te gelooven, dat er thans onderhandelingen gedreven worden, die de ministers waarschijnlijk in staat zullen stellen, aan het parlement, bij de opening der zitting de zekerheid mede te deelen van eene spoedige schikking der geschillen, tusschen de beide afgescheiden landen. Wij kunnen evenwel op de stelligste wijze verzekeren, dat er niet de minste waarschijnlijkheid bestaat, van de algemeene rust van Europa door de nog onafgedaan blijvende verschildpunten, tusschen Holland en België, te zien verstoren.”

— De zaken van Ierland gaan van kwaad tot erger. De opstand schijnt aldaar algemeen te worden en door rustverstoorders, met den beruchten *O'Connell* aan het hoofd, door geheel Ierland te worden verspreid. De dagbladen laten zich over deze zaak verschillend uit. *The Times* zegt deswege het volgende:

„Met iederen dag verkrijgt het door den heer *O'Connell* bijeenverzamelde Iersche parlement meerdere vastheid en grooteren invloed. Zij, die den betreurenswaardigen toestand van Ierland met bezorgdheid aanschouwen, — en welk denkend wezen doet zulks niet, — staan deze nieuw opgekomen omstandigheden van verandering tegen de verzoening der godsdienstige en maatschappelijke grieven van dit integrerende gedeelte des Britschen rijks, met smart en bezorgdheid gade. Wat ons betreft hebben wij, hoe zeer wij overigens die woelingen betreuen, geene vrees, dat die vergadering kracht genoeg zal bezitten om de afscheiding van Engeland te bewerken, welke het bedekte doel harer zamenkomsten is. Hoe dreigend haar aanzien ook zij, als zijnde het verenigingspunt rondom welk men rebelle ligitiem tracht te maken, merken wij, dat uit de broeikas van Iersche misnoegen voortgekomen paddestoels-nirwas als volkomen onbaduïdend aan in vergelijking met het inwendige kwaad, hetwelk bij de massa der bevolking onophoudelijk veld winnende is. Weinig zou het baten, wanneer men den heer *O'Connell* en zijne bende ondergeschikte aanhangers den mond snoerde; hoe afkeerig wij ook zijn, om de bewerkers der volksontlusten te be-rooven van een grein je van die verdienste, waarop verwekking van troebelen mag bogen; moeten wij zeggen, dat zij, hoewel dezelve mogelijk verzaard hebbende, echter den beklagenswaardigen toestand huns lands niet hebben doen geboren worden. De oproerige geneigdheid van Ierland heeft haren oorsprong in den ellendigen en armoedigen toestand van deszelfs bewoners; zoo dit kwaad niet wordt verholpen,

zullen de ministers vruchteloos trachten, — hoewel de algeheele magt des gouvernement, het algeheele gezag der wetten en den algeheelen zedelijken invloed aanwendende, welke de goedkeurende publieke meening aan hunne pogingen mogt toevoegen, — zou het, zeggen wij, den ministers weinig baten, om te beproeven aan de tegenwoordige wanorde een eind te maken. De opruiers kunnen bij den krijg gepakt worden, doch hun gemis zou oogenblikkelijk door nieuwe en stoutmoedige, niet minder eierzuchtige, in doordrijving niet minder onvermoeide demagogen worden aangevuld; zoo lang er stof tot daden van oproer overblijft, zal er geen gebrek aan Catilina's wezen.

„Een ieder behoort derhalve te gevoelen, dat hoewel de oppermagt der wet moet gehandhaafd en de uitwendige vrede van Ierland behouden worden, hoewel de ganse kracht van het gouvernement en der wet in het werk moet worden gesteld, om de misdadige machinatie van naar een doel werkende baatzuchtige muitemakers te keer te gaan, hoewel dit met eene vaste hand moet geschieden en wel zeer spoedig, moet men tevens denken aan de groote, met het kwaad gelijkstaande bedenking, hoe de oorzaak weg te nemen, uit welke de herhaalde weerbarstigheid des Ierschen volks voortvloeit; namelijk, gebrek aan geregelde arbeid en zeker bestaan door arbeid. Dat het stelsel der Tienden in Ierland eene verandering moet ondergaan, is niet langer een vraagstuk; dat andere grieven, kwellend in derzeiver operatiën, maar van minder gewigtigen aard, herstel vereischen, moet als eene gewisheid worden aangemerkt. Maar zoodra dit alles zal zijn verrigt, blijft het grootste kwaad van allen nog bestaan; het kwaad van onzekere kostwinning en bagchelijk bestaan. Om hierin verbetering daar te stellen, eene verbetering, die doeltreffende zij in hare toepassing en blijvend in hare werking, schijnt geen ander middel over te schieten dan een stelsel van armenwetten.

„Zonneklaar is het, dat zoo lang de bevolking van Ierland in eenen staat van verbitterende ontevredenheid verkeert, ontplooiende uit den blijvenden wroefel wegens onzekere kostwinning en ontoereikende voeding, zoo lang ook zullen wargeesten zich den insurrectionelen geest ten nutte maken, ter bereiking van personele voordeelen. Zoolang ook zulke ongelijche kapitalen niet worden in aanwending te komen ter verbetering van Iersche landerijen en ter bevordering van Iersche kunstnijverheid. Waar geene veiligheid van bezitting bestaat, daar zal geen geld gewaagd worden. Geld is teergevoelig en vreesachtig, wordt snel verschrikt en moeilijk gerast gesteld. Eene dubbele reactie wordt mitsdien bewerkt; de terugtrekking van kapitalen vergroot de onveiligheid van het overblijvende en versterkt de noodwendigheid, om nog meer uit den omloop te ligten. Niets kortom kan met Ierland worden uitgerigt dan nadat deszelfs bevolking geplaatst is buiten de besmettende kracht van gegronde ontevredenheid en daaruit volgende opruijing, en nadat er veiligheid voor de belegging van kapitalen zal geboren zijn. Voor het tegenwoordige verkeert Ierland in eenen staat van politieke en maatschappelijke barbaarsheid; uit de volksarmoede ontslaat deze geseikenis; slechts door verandering van den maatschappelijken toestand des Ierschen volks kan het kwaad worden uitgeroeid.”

— In een ander dagblad leest men daaromtrent het volgende:

„Het opsporen van wapenen en het bij nacht marcheren der ongelukkige landlieden duurt in de graafschappen Louth en Kilkenny gestadig voort. In het eerstgemelde gewest noemen zij zich *ribbon-men*, en schijnen een meer ernstig en meer gewigtig doel te hebben dan hunne makkers van Kilkenny. Wanneer zij eenig huis binnentreden, is het hunne eerste zaak zich wapenen te verschaffen; maar de *regulators* van Kilkenny, zoo als de *whites* hen somtijds noemen, houden zich ook bezig met aan de landheeren, pachters, bedienden en arbeiders bedingen voor te schrijven. Niettegenstaande het gure jaargetijde zijn de nachtelijke vergaderingen in het graafschap Louth zamengesteld uit een zeer groot aantal personen. In den jongstleden nacht vereenigde zich op Tullyeskar-Hill eene massa van minst genomen 1000 man. Hun togt door het gewest Ballymakenny, om zich ter bestemde plaatse te begeven, duurde van schemeravond tot één ure na middernacht. Zij pleegden zoo komende als gaande geenerlei schennis op de personen of eigendommen, maar de vischers van het dorp Clogher zijn bedreigd geworden met een bezoek, waarbij men hunne huizen, schuiten en netten verbranden zal indien zij voortgaan te weigeren zich aan de zijde der *ribbon-men* te scharen. De bewoners van het dorp Termonfeckin, die verzuimd hadden zich ter nachtelijke bijeenkomst te laten vinden, hebben in den nacht van jl. Zaterdag het bezoek ontvangen van eene talrijke bende, die bij hen de glazen inloeg en van buiten aan hunne huizen nog andere verwoestingen aanrichtte, als eene waarschuwing voor de pachters, die gezind zouden zijn den vrede te behouden.

„In het graafschap Kilkenny groeit de lijst der gepleegde gewelddadigheden gestadig aan, hetzij wegens het zien vermeerderen van het politie-peroneel, hetzij bij het naderen van kavalerie. Van den 7. tot den 13. dezer maand tellt men 19 huisaanrandingen in de onderscheidene gedeelten van het graafschap. In die bezoeken hebben de *whites* drie pachters zwaar gekwetst, aan twee runderen en een paard de achterpootpeezzen afgesneden, en eenig graan verbrand. Uit eene bakkerij hebben zij eenig brood en tarwe medegenomen. Jongstleden Donderdag verzamelden zich op eene grasvlakte nabij het dorp Paulstown 200 à 300 man, die zich aldaar met het uitvoeren van militaire bewegingen bezig hielden, zonder eenige uitspating te begaan.

„In het graafschap Cork werden Donderdag nacht aan vier runderen de achterpootpeezzen afgesneden, een schaap gedood en medegenomen; sedert de drie laatste dagen zijn ter vermeerdering der politie-korpsen 100 man derwaarts gezonden.

„De omstreken van Ballinodoe ingelijks eenen tot opstand geneigden geest blijken. Vrijdag werden de molens van *George Irwin*, te Gouran, opengebroken, de machinerie vernield, en zijn broeder *Jan*, zwaar geknust. De molenaar heeft zijne stem aan de tegenwoordige *Conservators* gegeven. Het huis van den heer *Stuart*, van Dullcastle, niet verre van gezegde molens, is in dien zelfden nacht opengebroken en ingeloopt geworden, en men heeft er alle de voorhandene vuurwapenen uit medegenomen.”

— Uit Nieuw-York heeft men berichten tot den 25. December 11. Zuid-Karolina bleef haren streng omtrent het tarief vasthouden, maar was nog tot geene vijandelijkheden overgegaan; de partij tot in standhouding der unie werd integendeel dagelijks sterker en bekwaam al meer en meer steun aan de dagelijks aankomende troepen. Louisiana keurt de maatregelen van Zuid-Karolina af, maar verklaart zich mede tegen het hooge tarief en tegen de beginselen door den President aan den dag gelegd. Te Nieuw-York hecht men zeer aan het behoud der unie en hoopt veel goeds van het voornemen van het congres, om het tarief te verminderen.

— Over Nieuw-York heeft men ook tijdingen uit Mexico tot den 13den, en van Vera-Cruz tot den 30. November 11. Een der generaals van de republiek had zene vereeniging met de troepen van *Bustamente* volbragt, op omtrent 18 mijlen van de hoofdstad, hetgene *Santa Anna* genoodzaakt had zich op omtrent 12 mijlen van dezelve te verwijderen, en men verwachtte dagelijks, dat het tot een gevecht zou komen. Er hadden reeds geruchten geloopt van eenen ten voordeele van *Santa Anna* uitgevallen slag, maar deze geruchten schijnen te voorbarig te zijn geweest.

's GRAVENHAGE den 29. Januarij.

Bij Zijner Majesteit Besluit van den 25. Januarij 1833, no. 77, is bepaald geworden:

10. Dat het vast- of non-activiteits-traktement van den kommandant, verdere officieren, adelborsten en administrateurs, behoord hebbende tot de voor *Antwerpen* gestationeerd geweest zijnde scheepsmagt, gedurende den tijd dat zij in *Frankrijk* als gevangenen worden teruggehouden, op den voet en de wijze zoo als tot heden heeft plaats gehad, aan hunne gemagtigden hier te lande ten volle zullen worden uitbetaald;

20. Dat ter voorziening in de behoefte der achtergelatene betrekkingen van onder-officieren en mindere scheepelingen, behoord hebbende tot de gemelde scheepsmagt, mede op den voet en de wijze zoo als zulks tot heden heeft plaats gehad, gedurende hunne gevangenschap in *Frankrijk*, zullen worden uitbetaald de door gemelde scheepelingen te hunnen behoefte gedelegeerde gelden, waarvan het bedrag alsnu voor rekening van het Rijk zal worden gebragt, wordende bovendien aan de onder hun zich bevindende gehuwden, welke geenen zoodanigen afstand mogten hebben gedaan, als nog vrijgelaten om, ten behoeve hunner vrouwen en kinderen beneden den ouderdom van achttien jaren, hieromtrent nader te beschikken.

— De Tweede Kamer is tegen aanstaanden Vrijdag ten half twee ure bijeengeroepen. Onder hare werkzaamheden moet men, behalve de zes belasting-wetten, ook de wijzigingen in het tweede boek van het burgerlijk wetboek rangschikken, welke, naar men verzekert, door die in het derde en vierde boek zullen worden gevolgd, waarvan de eerste reeds bij den raad van state aanhangig zijn en weldra aan de kamers zullen worden aangeboden. Of men echter in deze zitting nog al deze wijzigingen zal overwegen en ten einde brengen, staat te bezien.

— Men gaat bij onze Regering steeds voort met het aanbesteden van allerlei krigs-ammunitie, wapentuig, enz. Ook de geschut-gietery is aanhoudend werkzaam. Wanneer men alle deze voorbereidings-maatsregelen opmerkt, zou men al spoedig meenen, dat de oorlog onvermijdelijk is, hergeen echter het geval niet schijnt te zijn. Integendeel houdt men het er algemeen voor, dat, op welke wijze dan ook, vroeg of laat de zaken in der minne geschikt zullen worden.

— Een aantal giften is weder dezer dagen bij den directeur-generaal van oorlog, zoo ten behoeve der dappere bezetting van het kasteel van Antwerpen en derzelver nagelatene betrekkingen, als voor het Vaderland ingekomen. Onder dezelve men op die van de eerste brigade der reserve van het leger te velde, ten beloope van eene som van 4,196 gulden, waarvan de gift van 1,413 gulden, door het 1ste bataillon 1ste afdeling Geldersche schutterij, bestemd is als eene bijdrage tot aanbouw van schepen voor 's Rijks marine. Bij Z. Exc. den minister van financien is ontvangen een bankbiljet, groot honderd gulden, met het volgende bilschrift:

„Bij het lezen van zeker verachtelijk artikel, voorkomende in het *Journal des Débats*, van den 14. Januarij 1833, onder het rubriek *Question Belge*, wordt deze gift aan mijn dierbaar vaderland geschonken, en wel ter edele volharding in den wereldstrijd tusschen het goede en kwade beginsel, en tevens als een blijk van dankbare erkentenis aan de zoo wijze regering van den edelen en waardigen Vorst van Nassau, welke, ten spijt van den vreednding, zoo zeer het geluk en de eensgezindheid der Hollandische natie uitmaakt, ja door wiens onverwagte zedelijke handelingen het gefolterd Europa eenmaal met Gods zegen tot eenen gewenschten vrede zal geraken.

„Een inwoner van Kenau Simens stad.”

Nog verdient vermeld te worden, dat ook de ambtenaren, weezen, kolonisten en veteranen in de kolonie der Maatschappij van Weldadigheid te Veenhuizen, niet achterlijk gebleven zijn, om hunne deelneming aan het lot der dappere verdedigers der citadel van Antwerpen te doen blijken, hebbende eene som van ruim twee honderd gulden daartoe bijeengebragt; eene som, welke zeer aanzienlijk moet worden geacht, wanneer men daarbij in aanmerking neemt, dat dezelve voorspruit uit het weinige, dat de bewoners van genoemde kolonie door hunne vlijt en spaarzaamheid met moeite hebben bijeen vergaard. Teregt voegt de Drentsche Courant, dit vermeldende, er bij: „Het blijkt dan ook thans, dat de bewoners der Maatschappij van Weldadigheid niet te vergeefs beweldadigd worden door een Vaderland, hetwelk zij toonen te beminnen.”

— Men schrijft uit Zwolle: Op den avond van den 20. Januarij jl., is het boerenhuis en schuur, bewoond door den eigenaar *Willem Lessche*, in de gemeente amt Vollenhove, in korten tijd geheel afgebrand, met alle zich daarin bevindende veldvruchten, inboedel en levendige have, bestaande in 21 stuks koebeesten, 6 varkens en 3 paarden. Daar alles door de vlam vernield is en deze eigendommen voor brand niet gewaarborgd waren, zoo bevindt zich voormelde landbouwer, wiens vrouw met hare 5 kinderen in een nabij gelegen huis gevlugt was en waar zij den volgenden dag van haar 6de kind bevallen is, op eens in de diepste armoede gedompeld, waaruit dit ongelukkige huisgezin, dat aan alles gebrek heeft, niet te redden is zonder hulp van zijne medemenschen, die dan ook dringend wordt ingeroepen.

's GRAVENHAGE den 30. Januarij.

Z. D. H. de hertog van Nassau is den 28. dazer weder van hier naar deszelfs Staten terug gekeerd.

— De tijdingen van de voornaamste waarnemingspunten aan onze vaderlandsehe rivieren luiden steeds gunstig, en duiden geenen bijzonderen aanwas van water aan. De Waal stond den 28. te Hulhuizen op 2,72 nederl. ellen, zijnde dezelve dus in de laatste drie etmalen 91 duim gewassen. Het ijs had zich den 26. en 27. boven Hulhuizen en voor Nijmegen vastgezet, doch had openingen gelaten, waardoor de overvaart geregeld geschieden kon.

De Rijn te Pannerden teekende den 28., even als den vorigen dag, 2,26 ned. ellen. Het ijs zat toen aldaar nog vast. Voor Arnhem, waar den 27., door het aandrijvend nieuw gevroren ijs, de sleuf voor de overvaart was toegeraakt, was deze den 28. weder open.

Te Gorinchem, alwaar den 26. nog een wagen, met 1000 Ned. ponden bevracht, door de veerlieden over het ijs was getrokken, was hetzelfde in den namiddag van den 28. reeds merkbaar afgenomen, hebbende het toen eene dikte van 17 Ned. duimen. Bij Werkendam had het was-ijs in de Merwe, drie dagen vroeger, de dikte van 34 à 36 duim en het klar-ijs van 18 tot 21 duim. Voor Dordrecht was het ijs den 28. mede zeer afgenomen; wordende het echter nog te voet en met ijschuwies gepasseerd. Voor Schoonhoven, waar het ijs den 28. nog onbeweegelijk vast zat, stond de rivier toen op 1,98 el. zijnde dezelve in de laatste 24 uren 100 duim gewassen. Boven Rotterdam, tot aan 's Rijks werf, zat het ijs nog vast; doch in den voormiddag van den 28. was de rivier, zoo wel beneden Brielle, als opwaarts tot aan de Botlek, geheel zonder ijs.

Het ijs in de Maas zat den 29., des morgens, bij 's Hertogenbosch en elders nog vast. Offchoon de opene vakken grooter begonnen te worden. Er was nog geen aanwas van water in de rivier waargenomen. De rivier de Dieze was toen zonder ijs.

AMSTERDAM den 28. Januarij.

Heden overleed alhier de heer JACOB DE VOS, Lid van de Vierde Klasse van het Koninklijk Nederlandsche Instituut en van de Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten alhier, enz. Hij bereikte den zeldzamen leeftijd van ruim 97 jaren. Als vurig beminnaar, hartelike aanmoediger en onbekrompen bevorderaar der Schilder-, Teeken- en Graveerkunst, heeft hij uitnemend veel toegebragt zoo tot verheffing en handhaving van den roem der Vaderlandsche Kunstschool als tot het geluk en genoegen der Kunstenaars.

— Zaterdag liep alhier het gerucht, als of een koerier uit Londen het berigt had aangebragt, dat aldaar Woensdag ll. het beflag op de Hollandsehe schepen opgeheven was; gisteren vernam men echter niets naders van dat gerucht, en meende men integendeel te weten, dat men in Engeland wederom meer gestreng was in de handhaving van gezegd beflag, en minder gemakkelijk om, even als vroeger, schepen wegens bederfelijkheid der ladingen los te laten, sedert de Schelde door ons gouvernement gesloten is; ook wil men, dat Frankrijk en Engeland voor alle dingen op eene vrije Scheidevaart voor alle natien aandringen, terwijl men van onzen kant zou blijven vorderen dat voor alies onze krigsgevangenen in vrijheid gesteld, en onze schepen met derzelver ladingen losgelaten wierden.

AMSTERDAM den 30. Januarij.

Wij zijn thans in staat gesteld andermaal eenen brief van eenen onzer krigsgevangen landgenooten mede te deelen, uit welk schijven blijkt dat niet allen en overal het bij hunne aankomst in Frankrijk zoo treurig gehad hebben als zij, wier berigten reeds het licht gezien hebben. Met te meer genoegen plaatsen wij dezen, naar wij vernemen van een zeer jongen soldaat afkomstigen brief, om de daarin doorstralende gevoelens van erkentelijkheid, van brave op die duisternis g-gronde voornemens en van redenerende gelatenheid, kenmerkende trekken van het nationaal karakter, welke wij met vreude zich ook hier wederom zien openbaren. De brief, onder dagteekening van den 16. Januarij uit de vesting Bethune aan eenen oom des schrijvers gericht, behelst het volgende:

„Wij zijn, God dank, na tien dagen marcheren, op de plaats onzer bestemming aangekomen. Wij zijn hier met de negende afdeeling alleen; elke afdeeling is bijzonder. Nu moet ik vooral ook onze geleiders prijzen, want op de citadel, als ook den geheelen marsch, is het niet geweest of wij hunne gevangenen, maar zij hebben ons behandeld of wij hunne kameraden waren. Daarom zal ik altoos met roem over de Fransehe soldaten spreken; en wanneer het mogt gebeuren, dat de goede God ons lot eens veranderte en wij gevangenen kregen, hetzij van welke natie ook, zal ik altoos beloonen de behandeling aan ons gedaan. Thans zijn wij in Bethune en logeren in eene kazerne, twintig man in eene kamer, en op elke kamer een kagchel; dekens hebben wij om ons ordentlijk te dekken. Het is wel niet als in een garnizoen, maar wij moeten bedenken, wij zijn gevangen en kunnen het niet hebben zoo als het behoort. Wat het eten betreft, dat is niet best; de reden is, omdat een gevangen zoo veel traktement niet heeft, dat hij eene ordentlijke menagie kan maken. Wij krijgen een half brood en een goed rauwen brandewijn daags. Ik ben, God dank! nog gezond, en hoop UEd. dezen in eenen staat van gezondheid zult ontvangen, enz.”

NIJMEGEN den 29. Januarij

Het ijs in de rivier de Waal heeft zich ll. Zaterdag morgen voor deze stad vastgezet, een open vak voor het veer openlatende. Den volgenden morgen is het ijs, beneden het veer, in beweging geraakt en tot aan den havenmuur voorgedreven, waarna hetzelfde in den nacht van Zondag op Maandag geheel is opgeruimd. Het ijs boven het veer is gisteren, even na den middag, voorgedreven, en heden nacht heeft zich weder ander ijs voor de stad gezet, tot aan den havenmuur, alwaar men geregeld over en weder vaart. Ten een ure was de hoogte des waters 3 el, 61 duim. Het ijs dreigt telkens op te ruimen.

UTRECHT den 31. Januarij.

Heden middag is alhier gepasseerd H. M. de Koningin der Nederlanden, komende van Berlijn en naar 's Hage terugkeerende.

— Uit Oppenheim schrijft men, dat verscheidene personen, die den Rijn wilden overtrekken, onder het ijs zijn verdwenen; aan redding was niet te denken.

— Uit Amsterdam meldt men, dat aldaar uit een vak in het ijs is opgehaald eene burgervrouw, met schaatsen aan. — Het getal der genen, die gedurende dezen winter het offer van hunne onvoorzigtigheid zijn geworden, moet belangrijk zijn, alzo men van onderscheidene kanten berigten van het verdrinken van menschen gelezen heeft. Van Thamen aan den Uithoorn verneemt men, dat alleen in die gemeente 5 personen zijn ongekomen. — Van daar hadden, onder anderen, 2 jongelingen en 2 meisjes zich op de plasien op schaatsen begeven. Terwijl zij achter eikander reden, vielen de drie achtersten door het ijs, en verdronken, zonder dat de jongeling, die vooraf reed, zijne reisgenooten, waaronder zijn meisje was, kon redden.

— Uit Antwerpen schrijft men, van den 26. Januarij, dat in het hospitaal aldaar nog 26 Hollandsehe gekwetsten bevinden, die de zorgvuldige oppassing genieten. Van de dames, die zich hebben aangeboden, om de Hollandsehe gekwetsten op te passen, is het slechts aan twee vergund, welke, volgens het *Journal du Commerce d'Anvers*, Antwerpsche dames zijn. Waarschijnlijk een paar geestelijke dochters. Voorts beweert dat dagblad, dat niet alleen Hollanders, die in Antwerpen wonen, hebben bijgedragen tot de geldelijke geschenken, aan de vertrokken Hollandsehe gevangenen gegeven, maar ook eenige Antwerpenaren. Hieruit blijkt dat er nog Belgen zijn, die of wel denken, of tot inkeer zijn gekomen.

— Uit de Belgische dagbladen blijkt, dat de tweedragt in het land der *liberté* voortduurt, en het niet vreemd is van tijd tot tijd een tweegevecht te zien. Onder anderen hebben twee geneesheeren elkanander naar de eenwigheid gezonden. De heer D. . . . geneesheer te Estinnes, en de heer L. . . . geneesheer te Girry, bij Mons of Bergen, twist hetbende gekregen, hebben gemeend dezelve door een duel te moeten beslissen. Zij hebben, volgens de Belgische dagbladen, daartoe het pistool gekozen, en elkanander doodgeschoten.

— In het Belgische dagblad *l'Union* leest men het volgende:

„De, gedurende de jongste krigsbedrijven, door de Hollanders tegen het dorp en de dijken van den Doel ondernomen aanvallen toonen aan, hoe veel belang zij in de bemagtiging van die positie stellen. Overigens plaatst het bezet blijven der sorten Lillo en Liefkenshoek door de Hollandsehe troepen de omliggende gemeente en polders in eenen zeer gachelijken toestand, en tot heden toe heeft het gouvernement geene krachtadige middelen bij de hand genomen, om dat gedeelte van ons grondgebied voor de hetzelfde dreigende rampen te bewaren. Reeds hebben de Hollanders gepoogd eene batterij van twee zesponders te demonteren. Bij de terugkeer der vloot is het zeer waarschijnlijk, dat zij nieuwe pogingen zullen in het werk stellen.”

— Den 26. Januarij zijn 260 man vreemdelingen, onder bevel van den kapitein *Marcellis*, te Ostende ingescheept op de stoomboot *Britania* en op de *Dard*, om zich naar Portugal, in dienst van don *Pedro*, te begeven.

DE ONTRUIMING DER CITADEL VAN ANTWERPEN; *Vaderlandsch Dichtstuk*; door G. A. C. W. Marquis DE THOUARS, Luitenant der 10de Afd. Inf. (*Ten voordeele der gekwetsten.*)
Te Utrecht, bij J. DE KRUIFF. 1833. 25 Cents.

„ Te lang, te lang het hoofd geboën
„ Aan 't overmchtig heir,
„ Waarvan heel de aard geen voorbeeld heeft,
„ Dat fnokkend 't heiligst regt weêrstreeft,
„ En wet, en krijgsmanser.”

„ Mocht hier mijn matte levenszon
„ In purper ondergaan!
„ De dag verdwijnen voor den nacht
„ In onnavolgbare avondpracht
„ Om schitterend op te staan. —

„ Ik had geen bede op aarde meer,
„ Beproefde baldenfoet!
„ Als een VAN SPEYK aan 't stof te ontvlien,
„ Ziet daar de wensch, mijne oorlogslieën!
„ Dien slechts mijn boezem voedd'!

„Dan, d' eeredood voor 't vaderland
„Heeft 't nijdig lot me ontzegd.” —

A D V E R T E N T I E N.

VOOR HET RIJK.

(145) *A M O R T I S A T I E - S T N D I C A A T.*

Administratie der Domeinen in het Tweede Resfort.

A G E N T S C H A P U T R E C H T.

VERPACHTING TE VIANEN.

(146) * * Getrouwd:

CHARLES GUILLAUME CRAMER

en
FRANCINA CHRISTINA VAN DER WOLK.

Utrecht 30. Januarij 1833.

(147) * * * Getrouwd:

J. P. GALESLOOT, van Amsterdam,

G. FORTUIN, Wed. van C. VAN DER KIEFT.

Utrecht 30 Januarij 1833.

Deze algemeene kennisgeving gelieven onze vrienden en betrekkingen, zoo binnen als buiten deze stad, revens als eene bijzondere aantenemen.

(148) * * Aan eene zeer kortstondige ziekte overleed heden, in den
ouderdom van drie en vijftig jaren, mijne geliefde Echtgenoot, Vrouwe
MARIA GEERTRUIDA YOUNG, diep betreurd door mij, mijne
Kinderen en Behuwd-Kinderen.

P. VAN HEES.

Utrecht 28. Januarij 1833.

(149) *.* De Ondergeteekenden betuigen bij deze hunnen opregten dank, aan allen, van welke zij blijken van deelneming hebben mogen ontvangen, wegens het overlijden van hun geliefd Kind.

C. L E N S ,
A. L E N S , geü. van Vos.

(150). * * Men zal op Woensdag den 22. Februarij 1833, des middags 12 ure, te Maarsfen in de ondervermelde Herberg, publiek veilen en verkoopen: De zeer wel ingerigte en veel bezocht wordende HERBERG, genaamd *HET STATEN-WAPEN*, alwaar driemaal 's weeks Societeit gehouden wordt, en de Amsterdamsche, Utrechtsche en andere Volkshuizen aanleggen, bestaande in een zeer goed Huis, voorzien van drie Kamers, waaronder eene groote Biljardkamer, goede Zolders en Kelder, nieuw aangelegde overdekte Kolfbaan, Erf en Grond, staande en gelegen in het dorp Maarsfen, aan de Riviere de Vecht. Te bezigtigen Dingsdag tot en met Vrijdag van iedere week, en te aanvaarden den 1sten Mei 1833. — De bewijzen van Eigendom en Veilconditie, zullen acht dagen voor den verkoopdag, ter vijfde liggen ten Kantore van den Notaris VAN DEN HELM, te Maarsveenen.

(151) ** De Zender van het Pakje, bezorgd op Zaterdag den 26. Januarij, met het inschrift: *Van iemand die belang in u stelt*, wordt zeer vriendelijk verzocht, een brief voor zich af te willen laten halen.

(152) ** Twee farfoenlijke JUFVROUWEN van middelbare jaren, wonende te Utrecht, zijn genegen een MEISJE tuschen de zes en acht jaren, onder haar opzigt te nemen, hetzelfde met moederlijke zorg op te voeden, en die wetenschappen en talenten te onderwijzen, welke tot den beschaafden stand behooren. Zij bieden zich hierroe aan Ouders en Voogden aan, en verzoeken tot nadere inlichting hieromtrent, zich met vrachtvrije brieven, onder de Letters A. Z. te willen adresferen bij den Courantier J. VAN DER SCROEFF Gz.

(153) * * Eene fatsoenelijke JUVROUW biedt zich aan, om ONDERWIJS te geven aan twee of meerdere *Jonze Jufvrouwen*, in Dames Handwerken en Beginselen der Toekoukunde; iemand hierop reflecterende adresseren zich bij den Courantier L. E. BOSCH, aan den gewezen Plompentoren.

(154) * TE HUUR, om dadelijk te aanvaarden, de BUITEN-
PLAATS *RUST EN LUST*, met Stal en Koe-shuis, zeer aangenaam
gelegen aan den Leijdschen Dijk, nabij Utrecht. Nadere informaden
ten Kantore van den Notaris P. A. VAN SCHERMBEEK.

(155) •• Bij de Erven H. TRIP, buiten de Tolsteegpoort, Wijk K, No. 118, is, benevens diverse soorten van Steenkolen, Kalk, Cement, enz. te bekomen, Brandhout in soorten, ook gezaagd aan verschillende lengten, voor Haard- en Kachel-Blokken, alsmede Zutphense en Deventer Takkenbosfen, in het groot en klein, tegen cijviele prijzen.

NB. Bestellingen worden mede aangenomen bij W. SANDHÖVEL,
in de Lijnmarkt, Lt. E, No. 25.

(156) * * Bij VAN PADDENBURG & COMP., Boekhandelaars
alhier, is van de pers gekomen en alom verzonden:

I. J. Kops, Hoogl., **BEREDENEERD ALGEMEEN REGISTER**,
op de Staten van den Landbouw in het Koninkrijk der Nederlanden,
over de jaren 1814 tot 1828 ingesloten; met een **VOORBERIGT** wegens
de Geschiedenis en het aanbelang dezer Staten. . . . Prijs 90 cents.

II. **ARCHIEF** voor den **AZIATISCHEN BRAAKLOOP** en al wat
daartoe betrekking heeft in de **STAD en PROVINCIE UTRECHT**, onder
der medewerking van de Heeren N. C. de FREMERY, B. F. SUERMAN,
J. I. WOLTERBEEK, F. S. ALEXANDER, A. NUMAN, J. L. C. SCHROE-
DER VAN DER KOLK, L. C. E. E. VAN' COOTH, G. GREEVE en andere
Geneeskundigen, uitgeven door P. J. I. DE FREMERY, Med. Doct. en
Hoogl., 2de Stuk, Prijs f 1,25.

Bij het Rijks Hospitaal te Utrecht zijn ontvangen de onderstaande
Geschenken, als:

29. Januarij. Door tusschenkomst van den Heer Dr. ALEXANDER, tien jaren Sokken en een pakje Linnen en Pluksel, om, (wat het eerst-gemelde betreft) aan de eerste tien uitgaande, met verlies des gezichts verpleegd geweest zijnde Schutters uit te reiken.

Utrecht den 30. Januarij 1833.

De Majoor Directeur, A. J. WESTENENG.

De dirigerende Chir. Majoor, Dr. ALEXANDER.

Gezien door mij Ondergeteekenden Kolonel, Plaatf. Kommandant, be-
last met het toezigt over de administratie van voornoemd Etablissement.

GRÜNEBOSCH

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

A M S T E R D A M den 30. Januarij 1833.

pCt.	NEDERLANDEN.			Gebli.	pCt.	SPANJE.			Gebli.
2½	Werk. Schuld	43½	à 43½	43½	5	Cert. te Amst.	55½	à 56½	56½
5	Geldl. 1832	81½	à 82½	82½	3	dito . dito	36	à 36½	36½
	Rest. Uitg. do.		à 1½		5	Gdl. Lond.		à	
	Kansbilletten	16½	à 16½	16½		Uitg. Schuld	8	à 8½	8½
4½	Amort. Sjynd.	73½	à 74½	74		OOSTENRIJK.			
3½	Dito . dito.	57½	à 58½	58	5	Obl. Gall. & Co.	87	à 87½	87½
2½	Losrenten		à		4	dito . dito		à	
5	Oorlogskosten	93	à 94	93½	2½	Certificaten		à	
6	Negot. 1831	99½	à 99½	99½	2½	Neg. Metall.		à	
6	Schatk.-Bijl.	99½	à 100	99½	5	Idem	85	à 85½	85½
	Dito van 100		à		5	do. in Lond.		à	
4½	Hand.-Maatsf.	85	à 85½	85½	3	Bank-actien		à	
	FRANKRIJK.					Aand. f 100 bij			
3	Inf. op 't Grb.	75	à 76½	76		Rotschild,		à	
3	Cert. dito		à		3	do. f 250 bij do.		à	
	RUSLAND					NAPELS.			
5	Ob. H. & Co.	95	à 95½	95½	5	Cert. in Napels	80	à 80½	80½
5	do. 1828-1829	96½	à 97½	96½	5	Neg. in Lond.		à	
5	Inf. op 't Grb.	60½	à 61	60½		DENEMARKEN.			
6	Certific. dito.		à		3	Neg. in Lond.	70½	à 70½	70½
5	Do. te Hamb.		à			ENGELAND.			
5	Cert. Inf. 1831	85½	à 86		3	Geconsolid.	88½	à 89	88½
5	Do. te Lond.		à			POLEN.			
	PRUISSEN.					Aand. 1829		à	
5	Loten Rthlr. 50	89½	à 90½			GRIEKENLAND.			
5	do. do. 1832.		à		5	Obl. te Lond.		à	

TE UTRECHT, bij VAN DER SCHROEFF & de BOSCH.